

Kiki: Pan Miroslav Vodrážka se narodil v roce 1954 na Vyšehradě. Vyrůstal se starší sestrou v neúplné rodině. Od mala se zajímal o neoficiální kulturu proti režimu.

Pan Vodrážka: Našel jsem bývalý kostel předělaný na činžovní dům a to byl poměrně velký byt a tam vlastně jsme začali dělat nejrůznější neoficiální kulturu.

Róza: Po dokončení základní školy zůstal takzvaně 'viset ve vzduchu' a pokračoval ve svých zájmech.

Pan Vodrážka: Samozřejmě jsme v té době už jsme měli Undergroundovou skupinu. Já jsem napsal takovej nějaký Avargantní manifest.

Honza: Když se Jan Palach upálil bylo panu Vodrážkovi 15 let.

Pan Vodrážka: Vnímám jsem především tu atmosféru to znamená, že to opravdu naprosto zahejvalo tou společností. Byl to opravdu šok pro tu společnost, která si vlastně poprvé uvědomila že jsou tady mladí lidé, který jsou ochotni se obětovat.

Natka: Jeho kroky proti režimu už tou dobou sledovala Státní policie. Vše vyvrcholilo v roce 1977, když pan Vodrážka jako manifest napsal na sochu sv. Václava heslo 'Bůh je zde'. Státní policie pana Vodrážku zatkla.

Pan Vodrážka: Potom mě odvezli do Bohnic a zjistili, že jsem společensky nebezpečný člověk a tak mě začali léčit. A léčili mě brutálně například inzulinovými šoky.

Kiki: Od roku 1977 byla panu Vodrážkovi nařízena soudní ochranná léčba. Léčbu v Bohnicích si silně uvědomoval.

Pan Vodrážka: Takže vlastně jsem si uvědomil ten totální průser vlastně tý psychiatrie, že musím co nejdřív tam vypadnout jinak vlastně skončím

takhle. A vlastně jsem si uvědomil, že kdybych byl v kriminále tak je to lepší.

Róza: V roce 1982 mu byla soudní ochranná léčba zrušena. Začal se aktivně setkávat s disidenty Charty 77. Pořádali setkání v jeho bytě. Státní policie na to přišla a roku 1987 byt prohledala.

Pan Vodrážka: Takže to vybrali, vodvedli tam byl Václav Havel, Dienstbier, a prostě potom ty přední politici po roce 89 a my jsme se obávali, že s Ivou - mou ženou, že udělaj nějakej takovej typickej trik, že nás odvedou na ten výslech, a že mezitím v tý nepřítomnosti vlezou do našeho bytu a strčej nám tam třeba já nevím něco třeba mariánu a na základě toho nás obviněj. Takže jsme udělali brajgl v tom domě , když nás odváděli postupně a zvonili na sousedy aby jsme jim žádali jestli by nemohli hlídat ten náš vchod. Načež se ke mně přitočil mladej ten spolupracovník tý státní bezpečnosti a řekl mi větu, který jsem nerozuměl. A von mi říká: 'Pane Vodrážka nedělejte si obavy večer vás propustíme a o tom zásahu si poslechnete na Hlasu Ameriky.

Natka: Do problému s režimen se pan Vodrážka dostal ještě několikrát. Nikdy proti němu ale nepřestal bojovat. Jak sám říká: Byl vždy Undergroundem Undergroundu.

Pan Vodrážka: Kluci, bacha na Mirka Vodrážku.